

[Statsministeren.]

fortsat fremgang i produktion og levestandard er nødvendigt for regering og folketing at føre en økonomisk politik, der tager sigte på at sikre stabile priser og en væsentlig reduktion i underskuddet på betalingsbalancen, og man giver tilsagn om at ville bidrage. Videre siger man til os i svaret:

„Da staten som arbejdsgiverpart afslutter aftaler for en meget stor del af det samlede arbejdsmarked, og da disse aftaler har en betydelig indflydelse på lønsningen af de aktuelle generelle spørgsmål, herunder dyrtidsreguleringen, i overenskomstforhandlingerne på det private arbejdsmarked, vil de forhandlinger, staten fører som arbejdsgiver, imidlertid spille en betydelig rolle i hovedorganisationernes overvejelser om de forestående overenskomstforhandlinger og for mulighederne for at kunne medvirke til en tidlig afklaring af disse forhandlingers økonomiske rækkevidde.“

Ja men det er netop i den forhandlingsfase, man opfordrer regeringen til at indlede, vi nu befinder os, og derfor synes jeg dog det er rimeligt at lade den forhandling, som regeringspartiernes dagsorden opfordrer til, fortsætte.

Hr. Erling Dinesen sagde til mig: det er meget godt at nævne lønudviklingen, men er der ikke tale om, at vi samtidig har sat rekord i velstandsudvikling? Jo, det er der. Hr. Erling Dinesen siger også: er der ikke tale om, at vi har haft rekord i produktionsudvikling? Jo, rekord i forhold til tidligere perioder i Danmark, men desværre ikke i forhold til den produktionsstigning, der har fundet sted i andre lande. Det er vel det, der forklarer, hvorfor vi er kommet ind i en situation med stigende betalingsbalanceunderskud. Rekorden i indkomststigning er simpelt hen så meget større end rekorden i produktionsudvikling og i velstandsudvikling, og differencen her fører, som jeg nævnte, til prisstigninger. Jeg synes ikke, der kan være tvivl om, at denne dokumentation har sin berettigelse.

Endelig spørger hr. Erling Dinesen: hvis regeringspartiernes dagsorden vedtages, opfatter jeg det så som et udtryk for, at dagsordenen af 15. maj er bortfaldet? Jeg vil gerne sige, at jeg betragter de nu indledte forhandlinger som værende helt i over-

ensstemmelse med dagsordenen af 15. maj, og når regeringspartierne foreslår, at man fortsætter disse forhandlinger, kan det aldrig være i modstrid med den dagsorden.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forespørgerne (Aksel Larsen): Jeg må lade det meste af, hvad statsministeren nu sagde, ligge, for der er ikke tid til at svare på det i en kort bemærkning. Men jeg må anholde hans udtalelse om, at indkomspolitik er en forudsætning for kredit- og rentelepelse. Det, regeringen arbejder med, foreslår og arbejder for, er ikke indkomspolitik, men løndæmpende politik. Og nu vil han altså hævde, at hvis vi vil have billigere kredit- og rentevilkår her i dette land, må lønmodtagerne holde for og betale gildet på forhånd, ellers kan det ikke lade sig gøre. Der har vi regeringens politik.

Om hvad regeringen vil gøre, har vi kun fået det kryptiske svar, at der er en forhandlingsfase. Men vi fik et tydeligere svar — jeg ved ikke, om det var en fejltagelse eller bevidst — gående ud på, at den dagsorden, der er foreslået af regeringspartierne, står regeringen fast på, og den ligger på linje med dagsordenen af 15. maj, som siger, at hvis man ikke når et resultat ad forhandlingsvejen med organisationerne, skal regeringen gennemføre en ordning ad lovgivningsvej. Ja men så fik vi da endelig en klarhed i den retning. Jeg ved ganske vist ikke, om regeringen til den tid vover det, men det er altså regeringens intention i øjeblikket. Så må man undskylde mig, men jeg kan ikke se, at der er nogen som helst grund til at forhandle med regeringen, før den frafører dette standpunkt, det grundlag, der er lagt i dagsordenen af 15. maj, og som den har fulgt senere.

Jeg vil i øvrigt anbefale, at man stemmer imod den af regeringspartierne foreslåede dagsorden, både af den grund, jeg her har nævnt, og fordi den ikke er rigtig, den er ikke helt ærlig, om jeg så må sige. Der står, at tinget opfordrer regeringen til at fortsætte de indledte indkomspolitiske forhandlinger. Det er slet ikke indkomspolitiske forhandlinger, men forhandlinger om lønpolitik, det drejer sig om, men det tør man ikke skrive i dagsordenen. Jeg vil imid-